

2

עין משפט
נר מצוה

הלוקח עובר חמורו פרק ראשון בכורות

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. איש איש מזרע אהרן
הוא צרוע או נב בקדשים
לא יאכל עד אשר יטהר
דבנע בכל טמא נפש או
איש אשר תצא ממנו
שבת ירע: ויקרא כב ד

הגהות הב"ח

(א) גמ' לעולם חיתא לך
תשום שיטי הוי כלי' ותיבת
יטי נמתק: (ב) רש"י ד"ה
לא תשום וט' שנלמדו דרוא
דומה:

מוסף רש"י

מקצת סימניו של אלו
לפניו הם, מומין אלו.
לחמורין נכסו, בין קבועין
בין עוברין. כל זמן שהן
מחליטין, נכהן לפניהם
(לפניו) קודם שיצא לאור
העולם, נכסו אינו קודם
לזו שיקדשו הם (לפניו להם).

רבינו גרשום (המשך)

"הוא לא מחסר בריאות
 חסות בחיפוש אחר
 ידע, שום דבר ואני מזהר
 שפעולת זה וההרש קושי
 ודרכות: זה מפר לא
 מתקן עובד כוכבים חיות
 שפגמו משהו חי
 שפגמו של: אתחיל לקרוא
 וברא, ופסח מבטור:
 חסות ליה הברא חיות.
 נדור של בחסות: חסות
 בדרכותיו
 ממי אתחיל לקרוא כוכבים
 הכה נדור לא מפר חסות
 נדור (כן) הדרגה
 מבטור חסות: חסות
 הכה חסות חסות
 נגיה ובבטור חסות
 חסות לא ראי לא
 חסות חסות חסות חסות

[illegible]

אָסאָי אָמַר רַבִּי יוֹסֵפִן. בִּי מַדְרֵשׁ דֵּהאַי חַיִּיב דַּקְתִּי חַיִּיב לִיתֵּנוּ
לְכַן קֵאמַר אַבְל לְחַזְקָה אֵל קִרְבִּי דֵּהאַי דִּיאַשְׁמֵי יָד מוֹס קְטִיב לְשִׁמּוֹ
עָלָיו בְּחֻזַּךְ כְּבֹדוֹ בְּעַל מוֹס שְׁמֻחוֹת עָלָן וְאֹכְלוֹ: **דַּרְבּ בּוֹא.** דֵּאמַר
[ע"א] אֲפִי אָנוּ: **עֵינֵא.** לָמַן בִּפְּי מוֹמִין שְׁמוֹחִין אַחַבְדּוֹר (מ:).
כֵּאל עֲשֵׂתָהּ עָלָן. וְלֵהֲכִי אֲנִירְכֵּי לָךְ

אפי' מום קל והדחנן
ועזו שילדה מין רחל
יש בו מקצת סימני
שחוט עליו בשלמא
בדבר הונא ולאפוקי
לכא מום קבוע מאי
ישתני הוא ליה מומא
ל חזיר הרי זה מום
ה בדבר שאין במינו
שתנה בדבר שבמינו
י תניא עיני אחת
ותנא גדולה גדולה
כשל אוזו בשלמא
במינו קדוש בבכורה
ל יש במינו קדוש
ששום דאמינן כיון
מא לא משום דהוה
סתברא דחנן מומין
עוברין פוסלין יתר
מיהו גדולות שתיהן
דכתיב איש איש
יש שוה בזרעו של
ותיהו גדולות שתיהן
אחת גדולה ואחת
מומא עיניו מאסו

שלא יגזר ויעבוד בכן: אי הכי
לעבודו נחשין אחאי כלאי חיומיה;
קודם שלא נחשין לא תתקשר דכבוד
בחסם תליא קדושים דכמיבס כל
הכבוד אשר יזר ולא היו כמילי מוס
בקדשים: **תקדושה כן כל מקטע** וליב
דחי ככבוד עזר מוס היינו לכן וליב
סכן לנהוג בו קדושה שלא יגזר ויעבוד
והכבוד שחטונו אינו שחטונו חשילני
ואינו נמכר בחשילני ואינו נשקל בליטרא
דקלקלן **מ"ב (לז)**. ככלל מנ קני לא
לעבוד כוכבים דלא חיללא עליה שם
קדושה ואפי"ו שהוא נוהג בו קדושה
היו כוכבים קדושים מחלין ומגזין: קנין
גמור. ליטול מעות מן העובד כוכבים
יעבוד כוכבים לא קני אלא בכסף
דלאמר לקמן פקדן שני **דף (יז)**.
מילאס הוא **דעבד**. מילתא בעלמא
דדיבור ואינו נוטל דמיו: **מתני'**
כוכבים ולויס פטורין. קא טקא
דעמן אפטר חמור קאל: **אס**
פטור. לויס ככורי ישראל: מנדכר:
דין הוא כו'. ומשמע דגוף הלוים
פטרי חמורי ישראל: **גמ'**
ועוד

מקדושה כהן לא
קדושת כהן קא פמקע ליה ואיבעית אימא רב מרי בר
מור וחזי ליה איניש אחרינא ואויל ועביד וסבר רב מרי
תי בה לידי תקלה: **מתני'** כהנים ולוים פטורין
ישראל במדרב דין הוא שיפטרו את של עצמן: **גמ'**
אינהו

סוף הא לעבוד כוכים במשיכה וכרבי יוחנן [ק"י]: **בהנים** וא"י
זני (לקמן ה:) אותם ג' מאות בכורים היו ואין כבוד מפיקה כבוד משום
לשנוי אותם ג' מאות בכורות היו והולכר פדיון ובי תימא א"כ למנינו

ה. ^טהחזק הכתוב למנות חנה דישראל לחודיה: דין

מלך לאו משום דהוה צ"ה שריו. ושינוי לא הוי מומא וא"ת אס
כן קשה טפי לר' יוחנן דאמר לעיל כיון דלאשמיני הוי מומא
גדולא דקייקין שמיין גדולות הוי שינוי ולא חשיב מומא ויש לומר
ההיא דלעיל שינוי חמור טפי משמיין גדולות או שמיין קטנות:
דקא מפנין אהו מקדושתיהו.

[illegible][illegible]

א מ"א פ"ב מהלכות
בטורות הל' יד ע"ש
י"ד ס' שג ע"פ ז'
א ב מ"א פ"ב מהלכות
בטורות הל' יד ע"ש
יד פ' שה ע"פ יח ופ' שכל
ע"פ יט:

שיטה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible][illegible]